

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 219.

Elleve Session.

64de Mode.

Torsdagen den 15de Marts, Kl. 7 Aften.

(Forsfat.)

Jagd (forts.): Som jeg allerede tidligere har tilladt mig at bemærke, er der med Hensyn til de forskjellige Linier udtalt ganske forskjellige Anskuelser; — fra den ene Side har man ved den ene Linie kun seet Fordele, men Mængder ved alle de andre Linier, medens der paa samme Tid fra den anden Side er gjort aldeles modsatte Betragtninger gjældende. Egeoverfor disse Paastande foreligger der kun et eneste Middel til at slaæ Dverdrivelserne afveien, nemlig Kjendsgjerninger; og derfor forekommer det mig, at vi, før vi tage en endelig Bestemmelse i denne Sag, bør have et Materiale, der sætter Enhver af os i stand til selv at undersøge og overbevise os om hvorvidt de Paastande, der ere fremsatte, ere begrundede eller ikke. Jeg har derfor i den første Paragraph af det af mig alene stillede Forslag tilladt mig at foreslaæ, at Regjeringen skulde være bemyndiget til at undersøge alle de Linier, der hidtil have været bragte under Forhandling her i Salen, med Undtagelse af dem, der allerede ere fuldstændig undersøgte. Der vil naturligtviis fra den ene eller den anden Side i Salen blive indvendt imod mit Forslag: Sa, denne eller hin Linie anseer jeg det for aldeles overflødig at undersøge, da det vilde være en saa stor Urimelighed at bygge en Sernbane i denne Retning, at jeg vilde ansee enhver Undersøgelse besangaaende for spildt; men her maae vi

dog, mine Herrer, vise hinanden den Billighed at indrømme, at Enhver fra sit Standpunkt maae troe at have gode Grunde til at holde paa den Linie, han foreslaæer, og altsaa maae vi, naar vi vilde hde Andre den samme Retferdighed, vi selv fordrer, ogsaa give hinanden Midler ihænde til at undersøge, hvorvidt de foreslaæede Linier ere i Besiddelse af de Fordele, som paaftaaes. Det er herfra, jeg er gaaet ud, naar jeg i mit Forslags § 1 forlanger undersøgt en Mængde forskjellige Linier, der ligesaavel ere tagne fra den ene som fra den anden Side, og jeg troer at have optaget alle de Linier, som indtil dette Døielik have været diskuterede. Det ligger i Sagens Natur, at de Linier, der allerede eengang ere undersøgte, ere ikke optagne i mit Forslag, thi de behøve jo ikke paaent at undersøges. Naar en saadan Undersøgelse som den af mig foreslaæede er tilendebragt, saa har Regjeringen for det Fjerde et Dverblik over de tilgængelige Veie, ad hvilke den kan søge at opnaae en Forbindelse mellem de ønskede Endepunkter. Efterat den har erholdt et saadant Dverblik, kan den med Sikkerhed og Sagkundskab lægge sin Plan, og naar den bringer denne Plan ind i Rigsdagen, saa kan Enhver af Rigsdagens Medlemmer, foraaavidt han har den Interesse for Sagen, at han vil gjøre sig Umage med at gjenneingaae de forskjellige Undersøgelser, dannede sig en egen Overbeviisning begrundet Mening om, hvilken Linie der er den heldigste og rigtigste. Den ærede sidste Tale bemærkede, at den af mig foreslaæede Sum var meget for lille til et saa stort Arbeide; jeg har ingenformhelst Tvivl om, at det ikke vil være